

การพัฒนาการหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านจัน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*

สุรีย์พร ถึงสุข¹ สุธาทิพย์ งามนิล²

(วันที่รับบทความ: 25 มกราคม 2564; วันที่แก้ไขบทความ: 7 มิถุนายน 2564; วันที่ตอบรับบทความ: 14 มิถุนายน 2564)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่องจันเสนบ้านจัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) ศึกษาผลการใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์ย่อย คือ 2.1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้าน และ 2.2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น การวิจัยดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านจัน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนจำนวน 21 คน ครู จำนวน 10 และผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่นที่มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด และ 2) ศึกษาผลการใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านจัน โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกกร่าง จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) หน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านจัน ที่มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$, $S.D. = 0.18$) 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าความยากระหว่าง 0.40 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.58 3) แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าสถิติ และการทดสอบทีแบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. หน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านจัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วยชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กำหนดการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้อการวัดและประเมินผล โดยหน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านจัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านจัน อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: หน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

* บทความวิจัย หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2564

¹ นักศึกษาหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, E-mail: sureeporn.thungsuk@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

The Development of Local integration learning Unit

Chan Sen Is My Home for Prathomsuksa 6 students*

Sureephorn Thungsuk¹ Suthatip Ngamnin²

(Received: January 25, 2021; Revised: June 7, 2021; Accepted: June 14, 2021)

Abstract

The purposes of this research were to 1)develop the local integration learning unit entitled “Chan Sen Is My Home” for Prathomsuksa 6 students 2) study the results of using the local integration learning unit entitled “Chan Sen Is My Home” with two sub objectives:2. 1) compare the learning achievement of Prathomsuksa 6 students before and after learning with the local integration learning unit entitled “Chan Sen Is My Home” and 2.2) study the student's satisfaction toward the learning by the local integration learning unit entitled “Chan Sen Is My Home”. The research was conducted into 2 steps: 1)develop the local integration learning unit entitled “Chan Sen Is My Home”. The samples consisted of 21 students, 10 teachers and 21parents.The research instrument was a questionnaire about the basic information on the need of local integration learning unit development with the highest appropriateness level and 2) study the results of using the local integration learning unit entitled “Chan Sen Is My Home”.The samples consistedof 21 Prathomsuksa 6 students of Ban Khok Krang School obtained by cluster random sampling. The instruments were 1)the local integration learning unit entitled “Chan Sen Is My Home” for Prathomsuksa 6 students with the highest appropriateness level ($\bar{X} = 4.93$, S.D.= 0.18) 2) the30 items of achievement test with 4 choices had the difficulty was between 0.40-0.80, the discrimination was between 0.20-0.80, and the reliability was 0.58 and 3) the 5 rating scales of student's satisfaction assessment form with a reliability at 0.79. Data was analyzed by mean, standard deviation, and dependent t-test

The research findings were as follows:

1. The local integration learning unit entitled “Chan Sen Is My Home” for Prathomsuksa 6 students consisted of title of local learning unit, learning standards /indicators, learning matters, teaching program, learning activities, media / learning resources and measurement and evaluation. The local learning unit had the highest appropriateness level
2. Prathomsuksa 6 students’ posttest learning achievement was more than pretest at the significantly statistical level of .05.
3. The student's satisfaction toward the learning by the local integration learning unit entitled “Chan Sen Is My Home” was at the highest level

Keywords: Local Integration Learning Unit, Learning Achievement, Satisfaction

* Research Article from Thesis for the Master of Education Degree, Curriculum and Instruction Program, Nakhonsawan Rajabhat University, 2021

¹ Student in Master of Education Degree in Curriculum and Instruction Program, Nakhon Sawan Rajabhat University, E-mail: sureephorn.thungsuk@gmail.com

² Assistant Professor, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

ปัจจุบันเป็นสังคมแห่งยุคข้อมูลข่าวสาร อีกทั้งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศส่งผลให้สังคมได้รับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มีการรับส่งและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันระหว่างบุคคลที่ต้องพบปะกัน ในสังคมโดยสามารถเชื่อมโยงถึงกัน ในลักษณะไร้พรมแดน เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ด้านการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและการประกอบอาชีพ รวมถึงการสร้าง ความเข้าใจและตระหนักถึงความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความเข้าใจ ได้ง่ายและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตที่กว้างขึ้น (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552: 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ให้ความสำคัญต่อแหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการจัดการศึกษาดังที่ระบุไว้ในมาตรา 7 มาตรา 24 มาตรา 25 สรุปได้ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ รวมทั้งสนับสนุนส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม จิตบรรยาภาศ สภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตลอดจนส่งเสริมการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข การจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547)

การจัดการเรียนรู้นั้นมีหลายรูปแบบ ซึ่งนเรนทร์ แก้วใหญ่ (2559: 121) ได้กล่าวไว้ว่าแหล่งเรียนรู้จะช่วยเชื่อมโยงเรื่องราวในท้องถิ่นหรือความรู้ท้องถิ่นสู่ความรู้สากล พัฒนาคุณลักษณะและความคิดความเข้าใจในคุณค่าของชุมชนสอดคล้องกับ รุจิรา กิตติวงศ์ตระกูล (2556: 80) ที่กล่าวว่าแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ทำให้ผู้เรียนได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเองที่อาศัยอยู่ และยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ปลูกฝังค่านิยมในเรื่องการอนุรักษ์ท้องถิ่น ปลูกฝังค่านิยมในเรื่องความรัก ความหวงแหนในท้องถิ่นของตน

ตามที่กระทรวงศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตร โดยเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดการศึกษามากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้พัฒนาผู้เรียนและขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการใช้หลักสูตรสถานศึกษาคือการออกแบบหน่วยการเรียนรู้

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 14) การพัฒนาหลักสูตรระดับสถานศึกษาเป็นภารกิจหนึ่งของสถานศึกษาที่จะดำเนินการตามกรอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งกระบวนการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วย ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานความต้องการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น ขั้นตอนการออกแบบ และตรวจสอบคุณภาพหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น ขั้นตอนการนำหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นไปใช้ ขั้นตอนการประเมินผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น (Saylor & Alexander, 1974: 68; อ้างถึงใน สุชาติพิทย์ งามนิล, 2560) และสังัด อุทรานันท์ (2538: 6) มุ่งพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับท้องถิ่นนำเอาทรัพยากรในท้องถิ่นรวมทั้งแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรักความหวงแหนและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน

จากแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรในระดับชั้นเรียน ผู้วิจัยจึงพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับแหล่งเรียนรู้ ซึ่งจากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ของโรงเรียนบ้านโคกกร่าง มาตรฐาน 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงนั้น สามารถนำแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ได้ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ในบริเวณชุมชนบ้านจันเสน มีเรื่องราวประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจ หากผู้เรียนได้รู้ประวัติของท้องถิ่นตนเอง ก็จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองและเข้าใจภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้ถึงคุณงามความดีของบรรพบุรุษ และเป็นบทเรียนที่มีค่า (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556) เหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของหน่วยการเรียนรู้ที่มีลักษณะสอดคล้องกับความต้องการท้องถิ่น มุ่งเน้นให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียน นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกกร่าง ให้สูงขึ้น และเกิดการเรียนรู้อย่างยั่งยืนส่งเสริมประสิทธิภาพผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

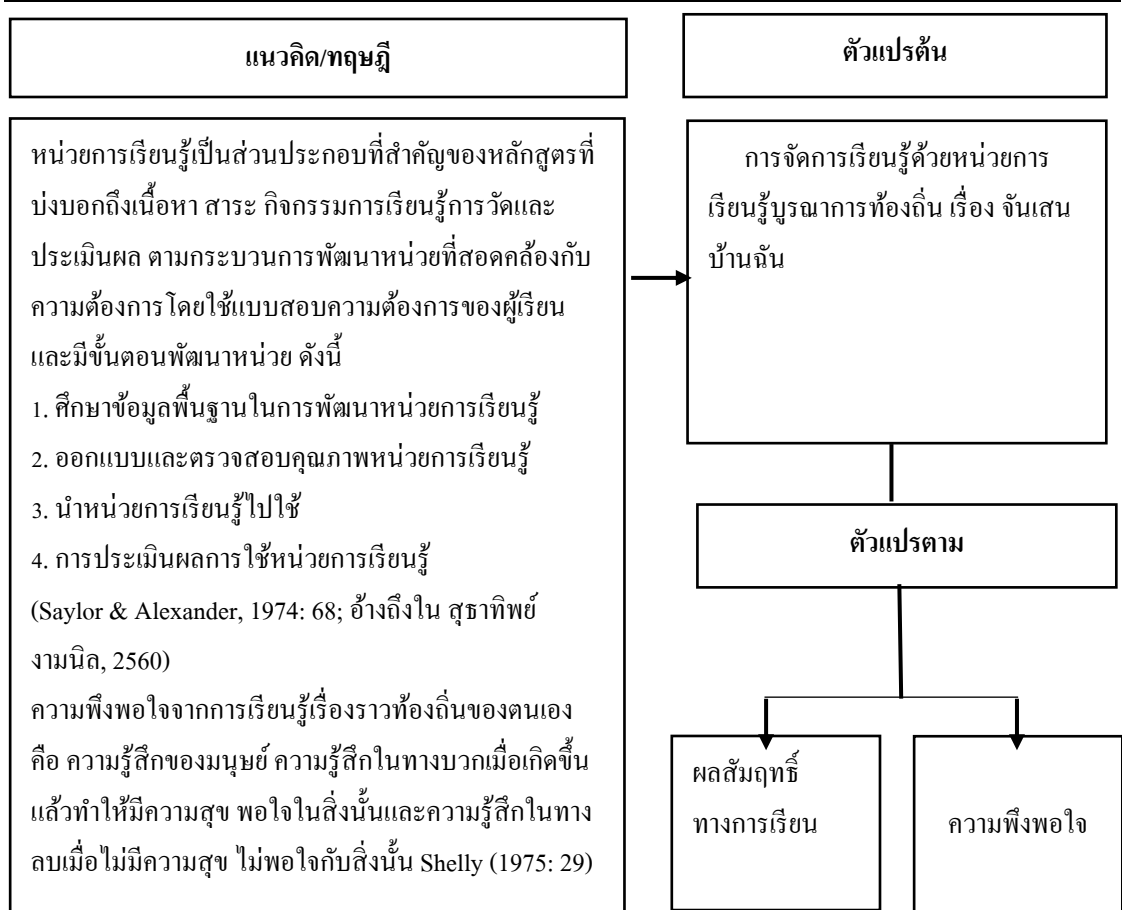
1. เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านจัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาผลการใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านจัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้
 - 2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านจัน
 - 2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านจัน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านฉัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าหน่วยการเรียนรู้ถือเป็นหลักสูตรระดับชั้นเรียนที่เป็นส่วนประกอบสำคัญบ่งบอกถึงเนื้อหา กิจกรรม การวัดและประเมินผลการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้เป็นการปรับปรุงเพื่อให้มีความเหมาะสมกับโรงเรียน จุดมุ่งหมายการสอน (Good, 1973: 157) และยังเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวท้องถิ่นของตน เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ (กาญจนา คุณารักษ์, 2540: 18) ในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้จึงอาศัยกระบวนการพัฒนาหลักสูตรมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น ตามแนวคิดของ (Saylor & Alexander, 1974: 68 อ้างถึงใน สุราทิพย์ งามนิล, 2560) มี 4 ขั้นตอน คือ 1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ 2. ออกแบบและตรวจสอบคุณภาพหน่วยการเรียนรู้ 3. นำหน่วยการเรียนรู้ไปใช้ 4. การประเมินผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ โดยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่นประกอบด้วย ชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กำหนดการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553: 62) และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนเห็นความสำคัญในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเนื้อหาสอดคล้องกับท้องถิ่นของตนเองตามความต้องการของผู้เรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น (เอื้อวริน สุจิวัฒนารัตน์, 2552) ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดทฤษฎีมากำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ใช้กระบวนการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและตรวจสอบคุณภาพหน่วยการเรียนรู้ โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพหน่วยการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 3 การนำหน่วยการเรียนรู้ไปใช้ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดความพึงพอใจ โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียน (One Group Pre-test & Post-test Design)

ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนศูนย์คุณภาพการศึกษาตาคี 3 (พรหมจริยคุณ) อำเภอเมืองตาคี จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 23 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 176 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกกร่าง อำเภอเมืองตาคี จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านฉัน

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ครูและผู้ปกครอง จำนวน 3 ฉบับ โดยมีโครงสร้างแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานความต้องการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านฉัน ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผลการหาคุณภาพมีความสอดคล้อง 1.00 ใช้ได้ทุกข้อ

2. หน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่นเรื่อง จันเสนบ้านฉัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 หน่วยรวม 12 ชั่วโมง โดยมีองค์ประกอบของหน่วย ดังนี้ 1) ชื่อหน่วย 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 3) สารการเรียนรู้ 4) กำหนดการสอน 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และ 7) การวัดและประเมินผล ปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 มีความเหมาะสมมากที่สุด

3. แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่นเรื่อง จันเสนบ้านฉัน จำนวน 3 แผน รวม 12 ชั่วโมง โดยมีองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) ชื่อเรื่อง 2) เวลาในการจัดกิจกรรม 3) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 4) สารสำคัญ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) สารการเรียนรู้ 7) กิจกรรมการเรียนรู้ 8) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ 9) การวัดและประเมินผล โดยผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 พบว่าผลการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีลักษณะเป็นแบบทดสอบประเภทปรนัย ชนิดเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยมีค่าความสอดคล้อง 1.00 ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.40-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ สูตร KR-20 (Kuder Richardson) เท่ากับ 0.58

5. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่นเรื่อง จันเสนบ้านฉันจำนวน 1 ฉบับ โดยมีด้านการประเมิน ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหาที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านสื่อการเรียนการสอน 4) ด้านการวัดและประเมินผล 5) ด้านประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับ ซึ่งแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีลักษณะเป็น

แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความสอดคล้อง 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น (α -Coefficient) เท่ากับ 0.79

การรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานจากแบบสอบถาม เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้จากครู นักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหน่วย
2. ผู้วิจัยสร้างหน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินความพึงพอใจ และเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญประเมินหน่วยการเรียนรู้ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกลุ่มศูนย์การศึกษา ตาคลี 3 (พรหมจริยคุณ) ได้แก่ โรงเรียนวัดเขาฝา โรงเรียนบ้านดงมัน และโรงเรียนวัดเขาวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 รวมทั้งสิ้น 30 คน
3. ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วบันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน และดำเนินการทดลองการจัดการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ รวมระยะเวลา 12 ชั่วโมง
4. หลังจากดำเนินการทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วบันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนหลังเรียน และประเมินความพึงพอใจกับกลุ่มตัวอย่างหลังจากเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นและความต้องการในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่นเรื่อง จันเสนบ้านฉัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความต้องการ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ และใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.18) ประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ พบว่าอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุดปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงสรุปผลการประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ชื่อหน่วยชัดเจน กระชับรัดกุมเนื้อหา และน่าสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
2. องค์ประกอบของหน่วยครบถ้วน	5.00	0.00	มากที่สุด
3. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดมีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
4. สารการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
5. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมในการพัฒนานักเรียนให้เกิดความรู้และได้ฝึกทักษะต่าง ๆ	4.67	0.58	มากที่สุด
7. ระยะเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
8. สื่อ/แหล่งเรียนรู้มีสอดคล้องกับท้องถิ่น	5.00	0.00	มากที่สุด
9. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด
10. หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปใช้กับผู้อื่นได้จริง	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.93	0.18	มากที่สุด

ตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านฉันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน t-test ปรากฏผลดังตารางที่ 2

2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่นเรื่อง จันเสนบ้านฉัน แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ 5 คะแนนเฉลี่ย ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่นเรื่อง จันเสนบ้านฉัน

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	t-test	Sig. (2-tailed)
ก่อนเรียน	21	14.76	1.67	.00	.000
หลังเรียน	21	21.00	2.30		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 , $P_{(.05,21)} = 58$

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.30 เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.67 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านฉัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันทน์บ้านฉาง

ข้อ	ด้านพิจารณา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1.	ด้านเนื้อหาที่เรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น	4.82		มากที่สุด
2.	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.75		มากที่สุด
3.	ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.74		มากที่สุด
4.	ด้านการวัดและประเมินผล	4.69		มากที่สุด
5.	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.79		มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่นเรื่อง จันทน์บ้านฉางในระดับมากที่สุด ในด้านเนื้อหาที่เรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.82$, S.D.= 0.39) และมีความพึงพอใจน้อยที่สุดในด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.69$, S.D.= 0.56)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันทน์บ้านฉาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีองค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้เหมาะสม คือ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กำหนดการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การประเมินผลการสร้างหน่วยการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันทน์บ้านฉาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่นเรื่อง จันทน์บ้านฉางผลการหาคุณภาพนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. หน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่นเรื่อง จันทน์บ้านฉาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ได้ดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน เริ่มจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการออกแบบและพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ ดังที่ นาดยา ปิลันธนาพันธ์ (2545: 51) ได้กล่าวถึงการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ไว้ว่าหน่วยการเรียนรู้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา เริ่มต้นจากการพัฒนาหลักสูตร รายวิชาต่าง ๆ จัดทำรายละเอียดหรือคำอธิบายรายวิชา หลังจากนั้นผู้สอนจะทำการวิเคราะห์รายละเอียดของรายวิชา ค้นหา

สาระการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องเรียน จากนั้นจึงกำหนดหน่วยการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้สอน ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาความต้องการของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง เอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง มาใช้ในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ จากนั้นจึงนำหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปทำการตรวจสอบคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรับปรุงและนำไปใช้ในขั้นตอนที่ 2 ซึ่งมีรายละเอียดของการวิจัย 4 ขั้นตอนดังนี้ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ และตรวจสอบคุณภาพหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น ขั้นตอนที่ 3 การนำหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นไปใช้ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น (Saylor & Alexander, 1974: 68; อ้างถึงใน สุชาติพย งามนิล, 2560) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ตามลำดับมืองค์ประกอบดังนี้ 1) ชื่อหน่วย 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 3) สาระการเรียนรู้ 4) กำหนดการสอน 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และ 7) การวัดและประเมินผล การวิจัยครั้งนี้ได้ประเมินนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดความพึงพอใจกับผู้เรียน สามารถสรุปได้ว่าหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรวิดี แฝ่วพลสง (2559) ที่ได้พัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง น้ำผลไม้เพื่อสุขภาพชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองพลวง พบว่าการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่อง น้ำผลไม้เพื่อสุขภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มืองค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ คือส่วนนำ (ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เวลาเรียน/จำนวนชั่วโมง) เป้าหมาย (มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์สาระสำคัญสาระการเรียนรู้) หลักฐานการเรียนรู้ (ชิ้นงาน/ภาระงานการวัดและประเมินผล) กิจกรรมการเรียนรู้ (ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป) และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน 12 ชั่วโมง จากการตรวจสอบคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าหน่วยการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่าหน่วยการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับเนื้อหา และแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 4.00-5.00 สามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Wither, (2000: 2176-A) ที่ได้ศึกษาพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในการสร้างหลักสูตรท้องถิ่นและการศึกษาเฉพาะที่ เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและท้องถิ่น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านฉัน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพตามลักษณะของหน่วยการเรียนรู้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่นักเรียนสนใจและใกล้ตัวนักเรียน จึงช่วยให้เด็กนักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ความวัตถุประสงค์ ผู้เรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ผู้เรียนได้ลงมือกระทำเอง

แก้ปัญหาเอง และช่วยสนองความแตกต่างและความต้องการของผู้เรียนเนื่องจากมีกิจกรรมหลายอย่างที่ผู้เรียนสามารถเลือกทำได้ (ธารัง บัวศรี, 2542: 254) จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.57 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 20.19 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยวัฒน์ ทองเพ็ช (2563) ได้ทำวิจัยการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้วิธีการทางประวัติศาสตร์ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความภาคภูมิใจในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปวีณา บุญนาค (2559) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง วรรณกรรมท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดกาญจนบุรี พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่อง จันเสนบ้านฉัน พบว่าโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.11 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะการได้รับการจัดการเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่นเรื่อง จันเสนบ้านฉันที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ประเพณีและวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าในท้องถิ่นของตนเอง การจัดการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวท้องถิ่นของตน เกิดความพึงพอใจตามความมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ (กาญจนา कुमारักษ์, 2540: 18) จึงส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในท้องถิ่นของตนเองซึ่งสอดคล้องกับจริยา โสพิกุล (2552) ได้ทำวิจัยการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่อง ขนมหอยในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ขนมหอยในท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.75) และสอดคล้องกับจักรพันธ์ ชันอุละ (2558) ได้ทำการวิจัย เรื่องท้องถิ่นอำเภอแม่สาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเวียงพาน ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่อง ท้องถิ่นอำเภอแม่สาย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับท้องถิ่นบ้านจันเสน อำเภอดาเกี จังหวัดนครสวรรค์ ดังนั้นผู้ที่สนใจนำหน่วยการเรียนรู้ไปใช้ควรนำไปปรับให้เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่นของแต่ละโรงเรียน

2. การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ท้องถิ่น ไปใช้นั้น ผู้สอนควรแนะนำผู้เรียนถึงนิยามความหมาย วิธีการศึกษา และความเกี่ยวข้องกันของเนื้อหา ข้อมูล เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรจัดเวลาให้เหมาะสมในแต่ละระดับชั้นตามช่วงวัยของผู้เรียน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นในรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ตามมาตรฐานตัวชี้วัดอื่น ๆ เนื่องจากเป็นทักษะที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ตามความต้องการและร่วมอนุรักษ์ท้องถิ่นตนเองต่อไป

2. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นที่เจตคติต่อการเรียนและเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2553*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2540). *หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จักรพันธ์ ชันอุละ. (2558). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ท้องถิ่นอำเภอแม่สาย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเวียงพาน. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 3(5): 63-71.
- จริยา โสพิกุล. (2552). *การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นแบบบูรณาการ เรื่อง ขนมหอยในท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.*
- ชัยวัฒน์ ทองเพ็ช. (2563). *พัฒนาหน่วยการเรียนรู้วิธีการทางประวัติศาสตร์ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความภาคภูมิใจในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ*, 10(1): 93-108.
- จิตติพร จินดาพงษ์. (2550). *การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง กลัวยักษ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. สักทอง: วารสารการวิจัย*, 13 (2): 50-60.
- ธำรง บัวศรี. (2531). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.*
- นเรนทร์ แก้วใหญ่. (2556). *ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน: การพัฒนาที่ยั่งยืนของสถาบันอุดมศึกษาในวิชาการเซารัอิสบางกอก. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเซารัอิสบางกอก.*
- นาคยา ปิลันธนานนท์. (2545). *จากมาตรฐานสู่ ชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.*

- ภัทรวดี แฝ้วพลสง. (2559). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง น้ำผลไม้เพื่อสุขภาพ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองพลวง. วารสารศรีวนาลัยวิจัย, 3(5).
- สุชาติพิชญ์ งามนิล. (2560). การพัฒนาหลักสูตร. คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข
เพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2557). แนวปฏิบัติการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York : McGraw-Hill.
- Good, Carter V. (1976). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Sayol. J. Galen. Alexander. (1981). William M., Arthur J. *Curriculum Planing for Better
Teaching and learning*. (4th ed.). New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Shelly, M. W. (1975). *Responding to Social Change*. Pennsylvania: Dowden Huntchisam Press. Inc
- Wither. Sarash E. (2000). *Local Curriculum Development and Place-based Education*. Ph.D, University
of Denver.
